

Memento mori!

SLAVKO PEZDIR

Na komornem prizorišču Studia **MGL** smo v poetičem prevodu Klemna Jelinčiča Boete ter v tankočutno domišljeni dramaturgiji in režiji Matjaža Zupančiča doživeli groteskno-otožno slovensko prazvedbo ene zadnjih dram najpomembnejšega izraelskega dramatika Hanoha Levina (1943–1999) – *Rekvjem* (Aškavá, 1999).

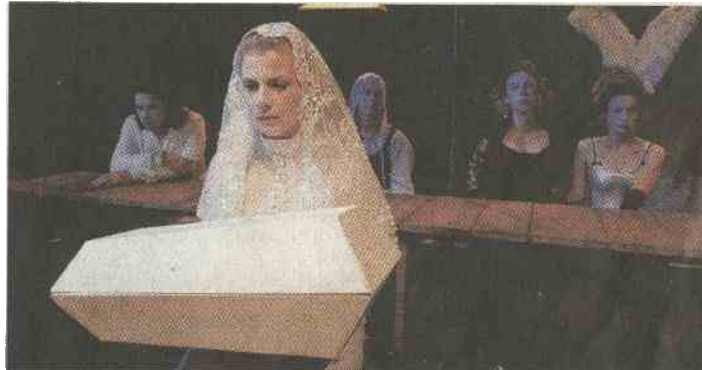
V besedilu, ki v slogu odrskega oratorija prepleta protagoniste in zgodbe treh pripovedi Antona Pavloviča Čehova (*Rothschildova violina*, *Žalost in Zaspanost*) in jim kot vezivo dodaja tri kerube, ki obredno pospremljajo umirajoče na drugi svet, avtor v luči minevanja in smrti posmehljivo relativizira pomenljive utrinke »življenja in nehanja« brezimnih predstavnikov sveta malih ljudi.

Obredno zadržano tragikomično dogajanje je režiser postavil na široko, temačno, diskretno osvetljeno ter z risbami in izbranimi rekviziti obdano prizorišče (scenograf je Alen Ožbolt, oblikovalec svetlobe pa Aljoša Vizlar), kjer za omizjem »zadnje večerje« protagonisti s pobeljenimi obrazi »z onega sveta« nemo in mirno pričakajo tako občinstvo kot Starca – edinega protagonista, ki nepobeljenega obraza prihaja na prizorišče »s te strani«. Ob njegovi okvirni zgodbi slovesa od Starke ter lastnega neposrednega soočenja s smrtjo, pred vrati katere trpko spozna, kako »poceni« je »zapravil« življenje, pred nami zaživijo trpke

OCENA

Dramska uprizoritev

Hanoh Levin: *Rekvjem*
režija **Matjaž Zupančič**
Studio **MGL**
premiera 10. 11. 2011

Gašper Tič, Jana Zupančič, Bernarda Oman, Tina Potočnik in Viktorija Bencik FOTO MIHA FRAS

epizode Kočijaža, ki z žalostjo nad sinovo prezgodnjo izgubo med »lahkoživega življenja pijaniki« potniki ne najde sočutja, ter nemočno tavajoče Matere z mrtvim dojenčkom. Med prezgodnjo tragično smrtjo nedolžnega dojenčka in pričakovanimi smrtma obeh Starcev, ki sta po Bolničarjevih besedah »dozorela za smrt«, je razpeta jedka tragikomedija človeškega životarjenja.

V zgodovinsko patiniranih in bogato detajliranih kostumih Bjanke Adžić Ursulov, ob vodilnem motivu Tomasa Albinonija in izvirnem glasbenem prispevku skladatelja Janija Kovačiča (zakoreninjenem v judovskem kletzmerju) ter v stilizirani in ritualizirani koreografiji Iztoka Kovača je dvanajsterica protagonistov pokazala zgledno ansambelsko zbranost, partnersko pozornost in individualno prisotnost. Nosilno vlogo Starca, »zdravorazumarskega« preračunljivca, je z naivnostjo in topoumno nemočjo slehernika napolnil Marko Simčič. Njegovo Starko je z razvidno dvojnostjo ranljive človeške radoživosti in zagrobne modrosti presvetlila Bernarda Oman. Trpko usodo Kočijaža je z mogočno nebogljenostjo oživil Lotos Vincenc Šparovec. Klovnovsko žalostno-smešni različici Bučkastih pijancev sta individualizirala Milan Štefe in Gaber K. Trseglav, inačici razuzdanih in z življenjem izsolanih bistrournih Prostitutk pa Viktorija Bencik in Tina Potočnik. Neznosno utrujenega Bolničarja je kot monolit nemočnega Kristusa izrisal Gašper Tič, neizrekljivo žalost, bolečino in vdanost Matere z mrtvim dojenčkom pa je kot soho Marije brez solz

Stran / Page: 19

Doseg / Reach: 130000

Država / Country: SLOVENIA

Površina prispevka / Size: 223 cm2

2 / 2

*upodobila Jana Zupančič. Diskretno vseskozi navzoč komedijantski
trio Veselega, Zabavnega in Žalostnega keruba so sestavljali Žiga Udir,
Domen Valič in Gregor Gruden.*